

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића и Зорана Таталовића, чланова већа и саветника Врховног суда, Гордане Маравић, записничара, у кривичном предмету против осуђеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, решавајући о жалби осуђеног, изјављеној против решења Окружног суда у Нишу Куо.186/08 од 24. децембра 2008. године, у седници већа одржаној, дана 05. фебруара 2009. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВАЊЕМ жалбе осуђеног АА, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** решење Окружног суда у Нишу Куо.186/08 од 24. децембра 2008. године, тако што Врховни суд уважава молбу осуђеног за пуштање на условни отпуст, па се исти има **ОТПУСТИТИ** са издржавања казне затвора у трајању од 1-једне године, која му је изречена правноснажном пресудом Окружног суда у Нишу К.135/07 од 05. октобра 2007. године, због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, под условом да до истека времена за које је изречена казна не учини ново кривично дело, односно до 25. фебруара 2009. године.

Осуђени АА има се **ОТПУСТИТИ** са издржавања казне затвора из КПЗ за малолетнике Ваљево даном достављања овог решења.

Образложење

Решењем Окружног суда у Нишу Куо.186/08 од 24. децембра 2008. године, одбијена је молба осуђеног АА за пуштање на условни отпуст са издржавања казне затвора изречене правноснажном пресудом Окружног суда у Нишу К.135/07 од 05. октобра 2007. године, којом је оглашен кривим због кривичног дела неовлашћено држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Редован истек казне настаје 25. фебруара 2009. године, како је наведено у извештају Казнено-поправног завода за малолетнике у Ваљеву од 12. децембра 2008. године.

Против овог решења жалбу је изјавио осуђени АА, због погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, с предлогом да Врховни суд укине првостепено решење и врати на поновно одлучивање, односно да га преиначи тако што ће уважити молбу за пуштање на условни отпуст.

У поднеску Републичког јавног тужиоца Ктр-І-209/09 од 27. јануара 2009. године, изнето је мишљење да је првостепено решење правилно, те да би жалбу осуђеног требало одбити као неосновану.

Врховни суд је у седници већа, размотрио списе кривичног предмета, заједно са побиваним решењем и изнетим мишљењем Републичког јавног тужиоца, па је оценивши наводе изјављене жалбе, нашао:

Жалба је основана.

Одлучујући у смислу одредаба члана 522. Законика о кривичном поступку, првостепени суд је одбио молбу за пуштање на условни отпуст осуђеног АА, потенцирајући у образложењу решења околности које се тичу тежине учињеног кривичног дела за које је оглашен кривим, те количине опојне дроге која је код њега пронађена и одузета.

Ови разлози су неприхватљиви за Врховни суд, имајући у виду стање у списима предмета, а околности које се тичу тежине учињеног кривичног дела, степена кривице и осталих околности под којима је кривично дело извршено, свакако су цењени у правноснажно окончаном кривичном поступку против осуђеног и нису предмет разматрања поводом молбе за пуштање на условни отпуст.

Наиме, имајући у виду списе кривичног предмета, као и извештај Казнене установе у којој АА издржава изречену казну затвора, очигледно је, да је процес ресоцијализације личности осуђеног окончан. Редован истек казне наступа 25. фебруара 2009. године, па је осуђени издржао више од половине изречене казне затвора, а када је у питању владање и понашање осуђеног, Казнена установа оцењује да у свему поштује правила понашања, да је оправдао указано поверење, у процесу преваспитавања активно учествовао, па је и предлог КПЗ за малолетнике Ваљево, односно управе те установе, да се молба за пуштање на условни отпуст осуђеног уважи.

Стога је Врховни суд, у том контексту оценио утврђене одлучне чињенице, уважавањем молбе осуђеног АА, преиначио првостепено решење и одредио да се исти има пустити на условни отпуст са издржавања казне, јер из списка кривичног предмета несумњиво произилази, да се за време издржавања казне толико поправио да се са основом може очекивати да ће се на слободи добро владати, а нарочито да до истека времена за које је изречена казна неће учинити ново кривично дело. Ово другим речима значи, да Врховни суд оцењује да је у случају осуђеног АА у потпуности постигнута сврха кажњавања прописана законом (члан 42. и члан 46. став 1. КЗ).

Због наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци решења, у смислу одредбе члана 401. став 3. ЗКП.

Записничар,

Гордана Маравић, с.р.

Председник већа
судија,

Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Мирјана Војводић